

Ο λογαριασμός, στα παιδιά μας

Το 1985, όταν το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών έφτασε το 8,1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, η τότε κυβέρνηση υποτίμησε τη δραχμή και επέβαλε 2ετές πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας, με το οποίο μειώθηκαν 15% οι πραγματικοί μισθοί. Τώρα, αυτό το έλλειμμα βρίσκεται σε ιστορικό υψηλό (14% του ΑΕΠ) και διευρύνεται. Οχι, δεν σήμανε συναγερμός, ουδείς αρμόδιος συγκινήθηκε.

Η μεν κυβέρνηση επιδιώκει τη σιωπή: Τα στοιχεία τινάζουν στον αέρα όλα τα φληναφήματα περί ισχυρής οικονομίας και λοιπά αστεία. Η δε αντιπολίτευση δεν κατανοεί το πρόβλημα ούτε διαθέτει το σθένος να υψώσει σημαία μεταρρυθμίσεων.

Τι «λέει» το εκρηκτικό έλλειμμα του ισοζυγίου; Ότι η οικονομία μας δεν είναι ανταγωνιστική, ότι αυτά που επιδιώκουμε να πουλήσουμε δεν ικανοποιούν τις αγορές του εξωτερικού. Με άλλα λόγια, το έλλειμμα «λέει» ότι το παραδοσιακό μοντέλο της οικονο-

μίας μας «έχει φάει τα ψωμιά του». Σταχυολογούμε: Είμαστε ανειδίκευτοι: Η ελληνική οικονομία είναι «ειδικευμένη» να παράγει προϊόντα ανειδίκευτης εργασίας (με αυτό το κριτήριο, κατατασσόμαστε πρώτοι μεταξύ των 25 της Ευρωπαϊκής Ένωσης...), ενώ μόλις το 10% των εξαγωγών μας είναι προϊόντα υψηλής τεχνολογίας!

Είμαστε «αυτοαπασχολούμενοι»: Δεν προωθούμε την ανάπτυξη εργασιακών ικανοτήτων υψηλής στάθμης, γιατί αυτό προϋποθέτει οικονομίες κλίμακας και υιοθέτηση νέων τεχνολογιών, ενώ εμείς «απορροφούμε» την ανεργία με την παραδοσιακή (ψευδο)αυτοαπασχόληση: Το ελληνικό ποσοστό αυτοαπασχολούμενων είναι διπλάσιο από τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ!

Είμαστε μικρο-επιχειρηματίες: Το ποσοστό των επιχειρήσεων με λιγότερους από 10 μισθωτούς στην Ελλάδα είναι το μεγαλύτερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27! Με τέτοιο πλήθος τόσο μικρών επιχειρήσεων δεν δημιουργούνται προϋποθέ-

σεις για να γίνουμε ανταγωνιστικοί. Έχουμε χαμηλή παραγωγικότητα: Η ανά ώρα εργασίας παραγωγικότητα στην Ελλάδα είναι η χαμηλότερη στην Ευρώπη των 15, με μόνη εξαίρεση την Πορτογαλία. Αν, μάλιστα, προσαρμόσουμε την παραγωγικότητα στο επίπεδο των αμοιβών, τότε γινόμαστε ουραγός στην παραγωγικότητα μεταξύ των 27 χωρών της Ε.Ε.

Αυτοϊκανοποιούμενοι ότι ανήκουμε στη λέσχη των ισχυρών ευρωπαϊκών κρατών, ήσυχοι που είμαστε στο ευρώ και δεν νιγόμαστε από ένα νομισματικό τσουνάμι, αποφεύγουμε να ασχοληθούμε με τη διεθνή υποβάθμιση της οικονομίας μας και με τη σιωπηλή, συνεχή διάβρωση της παραγωγικότητάς της. Βολεμένοι, χρεωνόμαστε για να εισάγουμε και να καταναλώνουμε περισσότερα από όσα παράγουμε. Και ανέμελα στέλνουμε τον λογαριασμό στα παιδιά μας. Αυτά θα κληθούν να πληρώσουν το δικό μας έλλειμμα - τα δικά μας ελλείμματα...

25/7/08